

عنوان مقاله:

ساختگرایی اجتماعی در هویت مسکن

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

کاوهر رستم پور - استادیار گروه معماری، دانشکده مهندسی عمران و معماری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای مسکونی در حدود نیمی از سطوح شهرها را اشغال نموده و جایگاه تبلور فرهنگ، تمدن، سنن و به طور کلی هویت هر جامعه ای است. در حالی که هویت مسکن، که در ادبیات غرب بر مبنای هویتی فردی تعریف گردیده، در مقیاس داخلی نیز در هویتی جمعی به نام ایرانی- اسلامی فروکاسته شد که هیچ یک نتوانسته است شرح کاملی از آن ارائه نماید. بر خلاف آنکه در سالهای اخیر نگرش فردی در غرب به سوی هویتی اجتماعی حرکت نموده است، در کشور خود شاهد تعدیل نگاه جمعگرا به سطوحی میانی تر از هویت جمعی نبوده ایم. لذا این پژوهش تلاش دارد با روش توصیفی تحلیلی الگوواره ساخت گرایی اجتماعی را به عنوان رویکردی تعاملی جهت حل این مشکل طرح و آزمون نماید. ساخت گرایی اجتماعی نگاهی تعاملی نسبت به شکل گیری معنا دارد که در عملیاتی کردن مفاهیم پیچیده و برساخته های اجتماعی به کار می آید. نتایج تحقیق نشان داد که با استفاده از نگاه ساخت گرایی علاوه بر هویت خرد فردی و کلان ملی و دینی، حلقه واسطه اجتماعی، هویت مسکن را به صورت کامل تری تعریف مینماید. البته با توجه به مبانی فلسفی و اعتقادی کشور ما نیاز به تغییر و بازنگری در استفاده از این رویکرد احساس میگردد. بر این اساس سطح خرد بر مبنای خانواده و ارزشهای خانوادگی و سطح اجتماعی آن توسط مردم مناطق مختلف کشور با قومیت ها و فرهنگهای گوناگون ذیل هویت ایرانی اسلامی ساخته میشود که ضمن حفظ هویت منطقه ای در فضاهای مسکونی انسجام ملی را نیز لحاظ مینماید.

کلمات کلیدی:

هویت، مسکن، معماری، ساختگرایی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431758>

